

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΤΟΥ

ΔΟΜΠΑΡΔΟΥ

Ευχαριστῶ ἀδρέφια μου ποῦ πηγομή ὀδική μου,
Ἐβάλετε σ' ἐνέργεια κείνη τῇ συμβουλῇ μου.

Θυμᾶστε τί σᾶς ἔλεγα εἰς τῇ λαλιᾷ τῇ πρώτῃ,
Πῶς μεταξὺ σ' ἀδρέφια μας δὲν βλέπω τὸ προδότη;

Καὶ σεῖς ἐκαταλάβετε τί τρέχω καὶ τί θέλω,
Ὁ δήμαρχος νὰ ᾖ ἀπὼν στὸ πρῶτο σας ἀπέλλο.

Ἀλλὰ δὲν ἠμπορέσετε νὰ πράξετε ὅπως τώρα,
Γιατὶ τυραννεύσατε στὴ παινεμένη χώρα.

Εἰκόσι μῆνες σκλαβωσιὰ μ' ὀρχόταν νὰ κρεπάρω,
Ποῦ ἓνα δὲν ἀκούετο εἰς τὸ νησί μας συμπάρο.

Γιὰ δ' αὐτὸ ἀπεφάσισα καὶ χάριν τοῦ νησιοῦ μας,
Νὰ φκιάσω bella causa, γκουβέρνο τοῦ χεριοῦ μας.

Δικό μου καὶ τὸ δήμαρχο, δικό μου κ' ἀστυνόμο,
Ἄν κάνετε καὶ τίποτε νὰ μὴ σᾶς πᾶν στὸ νόμο.

Ἀλλὰ γιατί ἀθεόφοβοι ἡμέρα νὰ προβῆτε,
Τοῦ τόπου τῇ συνήθεια γιατί περιφρονεῖτε;

Καὶ τάχα τί ἐκάματε, ἐνῶ εἰς τὸ σκοτάδι,
Δὲν θὰ ᾖ τὸν τώρα ζωντανὸς θὰ ἦτανε στὸν ἄντρο;

Καὶ δὲν ἐνθυμηθήκατε πῶς κόψατε τῇ μηρῇ,
Νύχτα πῶς ξεμπερδέψατε τὸν πονηρὸ

Ἔτσι καὶ τώρα ἔπρεπε εἰς ἓνα μονοπάτι,
Νὰ ξεπαστρέψετε κι' αὐτὸν τὸν σκύλο.

Ἀγκάθι ποῦ στὴ χώρα μας ἀρχίζει ν' ἀγκυρῶνται,
Πρέπει νὰ τὸ κλαδεύουνε οἱ φίλοι Λαζαρόνοι.

Μάλιστα τώρα πόλειψε ἐκεῖν' ἡ τυραννίχ,
Πρέπει συχνὰ νὰ γίνεταὶ αὐτὴ ἡ λιτανεία.

Γιὰ νὰ ἔξυπνήσῃ ὁ Σολομὸς νὰ λάβῃ τὸ κοντύλη,
Νὰ ἐξυμνήσῃ λυρικῶς καὶ τῇ δικῇ σας ὕλη.

Κ' ἐστὲ σιγοῦροι πῶς αὐτοὺς θὰ πάρῃ ἓνα ἔνα,
Νὰ σᾶς κηρύξῃ ἥρωας ὡς τοῦ εἰκοσιένου.

Ἐν Ἀθῆναις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1874.